

با نفخه‌ی اول، اهل زمین و اهل برزخ همه از آن موقعیتی که هستند می‌میرند

شماره پرسش: ۵۳۴۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۵/۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

باسلام: چند سؤال راجع به مباحث معاد داشتم البته این بحث را گوش می‌دهم: ۱. آیه‌ی یوم تبدل الارض غیر الارض راجع به برزخ است یا قیامت؟ ۲. بنده متوجه نشدم در صحبت‌های شما که بالاخره آن‌که امروز می‌میرد با آن‌که ۵۰۰ سال است مرده است قیامت آن ۵۰۰ ساله زودتر است از این فرد تازه فوت شده است، یا نه به قیامت نسبی می‌رسد؟ برای مثال امام‌الآن برزخشان اگر تمام شده باشد به چه صورت است با کسی که تازه می‌میرد؟ ۳. منظور از اینکه در برزخ صبح و شام هست را از لحاظ فلسفی و عرفی معنا بفرمایید این را هم گوش دادم قانع نشدم از آن پاسخ؟ ۴. فرمودید ارواح مومنینی که در یک سطح‌اند همدیگر را می‌بینند و مومنین درجه بالا درجه پایین را می‌بینند ولی درجه پایین بالا را نمی‌بینند، خب اگر درجه‌ی پایین بالا را نبیند چگونه طلب مقام بالاتر را می‌کند؟ ۵. آیا انهایی که فطرتاً نامحدود را می‌خواهند ولی در مصداق اشتباه کرده‌اند آن دنیا سیر نامحدود می‌کنند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- فرق نمی‌کند ولی نظر به قیامت دارد ۲- در هر حال همه در برزخ می‌مانند تا با نفخه‌ی اول اهل زمین و اهل برزخ همه از آن موقعیت بمیرند و با نفخه‌ی دوم همه به حیات قیامتی زنده شوند و تنها انسان‌های کامل از این امر استثناء هستند چون آن‌ها فوق دنیا و برزخ‌اند ۳- عرض شد چون در برزخ هنوز اهل برزخ متوجه صبح و شام دنیا هستند، صبح و شام را می‌فهمند ۴- طلب مقام بالاتر و تصور مقام بالاتر غیر از قرارگرفتن در آن مقام است. منظور آن است که نمی‌توانند به ملاقات صاحبان مقام بالاتر بروند مگر در مواردی که مآدون هستند ۵- خیر، چون از محدود نمی‌توان نامحدود را به دست آورد. این افراد در زندگی به بن‌بست می‌رسند. موفق باشید